

P. A. SZABADSÁGHARCA

P A P J Ó Z S E F

Bácsföldvár és Becse közt a Nagyrét,
s partján a műút melletti Csonthalom.
Valahányszor itt száguldok el s megpillantom,
ő jut eszembe, családunk mitikus (h)őse,
a kislegény, Antal dédapám,
akit Szögedéből vezényeltek ide
fogatostul a csaták színhelyére
az elesettek tetemét összegyűjteni;
és megcsap a tetemek bomlásszaga,
a lelkes hősöké, akik farkasokként
rohantak egymásra és öldököltek
(ez is a szabadságért,
az is a szabadságért)
szilajul a szent szabadságharcban,
s akiket ő a bajtársaival
néma, riadt iszonyattal
a nyikorgó szekerekre rakott
és vontatott ebbe az idők során
laposra kopott s immár jeltelen sírba.
Aztán, mert vonzotta, visszatért e tájra,
és feleségül vette a földvári Rácz Veronát.
Gyerekeik lettek – a „szögedi” Papok,
akik kénytelen-kelletlen folytatták a harcot
hol virágzó békében, hol háborúban,
szaporodva, majd megfogyatkozva
s ma már éppcsak hogy szivárog emlékezetük.